

عنوان مقاله:

مناسب سازی ایستگاه های مرکزی قطار جهت استفاده عموم مردم کودک تا سالمند و معلولین نمونه موردی: ایستگاه مرکزی قطار شهرکرد

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

آسیه رعیتی ایل بیگی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد، یزد، ایران.

محمد رحمانی قصبه - عضو هیئت علمی گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهدیشهر، سمنان ، ایران

خلاصه مقاله:

معلولیت به مثابه ی پدیده های زیستی و اجتماعی، واقعیتی است که تمام جوامع، صرف نظر از میزان توسعه یافتگی، اعم از کشورهای صنعتی و غیر صنعتی با آن مواجه هستند و معلولان به عنوان شهروندان جامعه دارای حق و حقوقی هستند که باید به آن ها توجه شود. مناسب سازی محیط شهری برای افراد معلول جسمی حرکتی امروزه در سراسر جهان - مطرح شده است. همه آحاد جامعه باید قادر باشند آزادانه و بدون خطر در محیط پیرامون خود تردد کنند و از کلیه حقوق اجتماعی خود برخوردار شوند. از جمله این موارد، مناسب سازی ناوگان حمل و نقل عمومی جهت دسترسی آسانو بدون مانع برای همه مردم اعم از معلولان جسمی، نابینایان و ناشنوایان می باشد که این خود باعث سهولت استفاده یکپن سالان، کودکان و افراد با کالسکه بچه و وسایل می شود. در سال های اخیر در کلان شهرهای ایران برنامه ریزی و طراحی شبکه ریلی سرعت بیش تری گرفته و از آن جایی که استقبال معلولان از سیستم حمل و نقل ریلی بیش تر می باشد، لازم است ضوابط لازم برای این قشر از جامعه در پروژه های ایستگاه قطار پر رنگ تر دیده شود. ایستگاه مرکزی قطار شهرکرد با هدف ارتقای فضاهای مناسب سازی شده طراحی می گیرد تا الگویی برای دیگر ایستگاه های قطار در کشور باشد. روش تحقیق به صورت توصیفی تحلیلی است که به بررسی و توصیف تحقیقات و مطالعات موجود در جهت نوآوری اطلاعات پرداخته است. هدف از این مقاله نگاهی است به نیازهای کودکان، سالمندان و معلولان در ایستگاه های قطار از بدو ورود به ایستگاه تا لحظه سوار شدن به قطار است

کلمات کلیدی:

ایستگاه قطار، مناسب سازی، کودک، سالمند، معلولین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/470042>

